

Forfatter: Tryde, Eggert Christopher

Titel: BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Tryde, Eggert Christopher (1812-04-01)

Citation: Tryde, Eggert Christopher: "BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Tryde, Eggert Christopher (1812-04-01)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 300. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000179.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Tryde, Eggert Christopher, *Breve fra J.P. Mynster,*

Fra Tryde.

Fensmark d. 1 April 1812.

De tilgive, kjære, høitagede Ven! at jeg saa seent tilbagesender denne Bog^{*)}.

Af mit inderste Hjerte ønsker jeg Dem til Lykke i Deres nye Virkekreds. Der forener sig saa meget Indvortes og Udvortes for Dem, som maa gjøre Dem den kjær. — Desuden har Schleiermacher vistnok Ret, at „det egentligen ikke er til Almuen, vi helst skal henvende os med Talen om det Himmelske“. For Tiden, da Landboerne ere blevne næsten aldeles Handlende og Prangere, er det Bedre hos dem saa ganske blevet sløvet og forventt, at det i Sandhed falder vanskeligt at gjøre Indtryk paa dem. Det kræver vist nok flere Evner, et dybere Blik, større Klarhed og Modenhed i egne religiøse Anskuelser, naar der skal tales fyldestgjørende til de mere Dannede; men hvo der er udrustet med alt dette, maa han ikke glæde sig ved at fremstaae blandt dem netop paa denne Tid, hvor Trangen til det sande Guds Ord vaagner?

Ogsaa i min Stilling er der foregaaet en Forandring^{**)}, og skjøndt jeg vel tør haabe, at den i Tiden vil være mig til det Gode, saa paadrager den mig dog for det Nærværende megen Besværlighed. Jeg er nødsaget til at nedrive min tilkommende Bolig og bygge den op igjen, maa imidlertid bestyre Embedet, skjøndt boende 1½ Miil derfra, og al denne Flakken og Tummel og Færden med allehaande mig forhen uvante Sysler har aldeles forstyrret mit jevne, rolige, ellers saa inderlig lykkelige Liv. Dog dette varer da kun til en Tid, og dobbelt godt haaber jeg vil da Roligheden smage. Det Værste er, at mig levnes saa godt som ingen Tid til videnskabelige Beskjæftigelser, og næsten aldeles umuligt bliver s. 301noget Studium, der kræver stadig, uafbrudt Udholdenhed. — Disse og lignende Forstyrrelser har De nu engang for alle undveget; ere de end kun forbigaaende, de ere dog slemme nok. Ogsaa har De undgaaet en anden saare foruroligende Bekymring, som sikkerlig enhver Landbyepræst i dette Aar meer eller mindre føler. De pludselig saa uhyre stegne Kornpriser, og det lidet Forraad, som hos de Fleste findes, har bragt de Huusmænd og Indsiddere, som pleie at kjøbe Korn, i megen Forlegenhed, og true med en uoverseelig og, som det synes mig, fast uafhjælpelig Mangel; i det mindste i de Egne, hvor disse Familiers Antal er nogenlunde talrigt.

Dog, min ærede Ven! kan jeg ikke underholde Dem med noget Behageligt, med det Ubehagelige bør jeg ikke gjøre Dem uforholden Ulejlighed. — Jeg slutter disse Linier med det Ønske, at De altid vil bevare mig venskabeligen i Deres Erindring.

Deres
ærbødige og hengivne
E. Tryde.